

споредъ прищевките си количеството на златитѣ и сребарни пари, било е невъзможно. И тъй ако количеството на златото и среброто и да не са е уголемявало по тежина, за това при съчението имъ пушали сѫ ги много по скъпи отъ колкото тѣ струвкатъ при купуванието имъ на парче: 100 др. сребро, да кажемъ струва 200 гр., а отъ него е настъчено 300 или 400 грошове. Тжъ въ Русия правили до времето на Петра Великий, когато тамъ йоще не са занимавали съ рударство: земали сѫ тѣ отъ Нѣмцитѣ или Англичанитѣ златни монети за 1000 рубли, а подиръ сѫ ги изново насичали, и сѫ правили 2000 рубли. Разбира са, че отъ това цѣната на парите става два пѫти по-доля, а цѣната на стоките са подига. Прѣди 200 год. захванали и въ Русия да съкътѣ медни (бакжрени) пари. Насъкли ги много, и — лошаво достоинство, т. е. по сфтени отъ медъта, която са продава съ кантаръ; да правятъ такива пари, докарвало голѣма печалба, за това поѣвили са много лжжливи (калпави) пари; по тѣзи причини медните пари тжъ поефтенели, щото това което струвало 1 руб. сребарни пари продавало са за 13 руб. медни пари, — значи, въ отношение къмъ медните пари стоките са подигнали 13 пѫти повѣче.

Това нѣщо сега тамъ не може стана защото мѣдните и сребарни пари сега служатъ само за да купувами дребни нѣща; ако нѣкой би поискалъ да заплати голѣмъ джлгъ съ мѣдви пари, то може и да не ги приемнешъ, защото по закона само малко сумми могатъ задлжително да са заплащатъ съ мѣдни и сребарни пари. Законна монета въ Русия е сребарната рубла, и сичките сметки ставатъ съ рубли, но сребарни рубли досуцъ нѣма въ употребление. А златитѣ монети — полуимпериали и империали — минуватъ споредъ тежината си и само казната ги приема съ такава цѣна, каквато е назначена, а търговците на опредѣлената цѣна не обрѣдятъ вниман-